СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

РІК LII. Ч. 163. НЮ ЙОРК і ДЖЕРЗІ СИТІ, середа, 23-го серпня 1944. No. 163. NEW YORK and JERSEY CITY, Wednesday, August 23, 1944. VOL. LII

ТРИ ЦЕНТИ В ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВАХ АМЕРИКИ ПЯТЬ ЦЕНТІВ ЗА ГРАНИЦЕЮ ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВ АМЕРИКИ Тел. „Свободи": BErgen 4-0237, 4-0807 — Тел. У. Н. Союзу: BErgen 4-1016 THREE CENTS IN THE UNITED STATES OF AMERICA FIVE CENTS ELSEWHERE

ЗВІЛЬНЯТЬ З СЛУЖБИ ЯКИХ ДВА МІЛІОНИ ВОЯКІВ, ЯК СКІНЧИТЬСЯ ВІЙНА З НІМЕЧЧИНОЮ

ДЕНВЕР (Колорадо). — Ген. Луїс Б. Герші, що керує вербунковою справою, заявив, що як тільки скінчиться війна з Німеччиною, то зараз зачнеться частинне звільнювання вояків з воєнної служби. В такий спосіб звільниться від одного до двох міліонів вояків. Також зменшиться вербунок рекрутів, що тепер виносить місячно від 70 до 100 тисяч. Генерал ще сказав, що він є особисто тої думки, щоби далі продовжати вербунок фізично здорових хлопців, на те, щоб вони відбули військове вишколення. Та це є справи, які остаточно вирішить конгрес.

ДЮЇ ЗА РОБОТУ, А НЕ ЗА БЕЗРОБІТНУ ПАЙКУ.

СИРАКЮЗ (Ню Йорк). — Нюйорський губернатор, Томас Дюї, республиканський кандидат на президента, говорив на отворенню нарад конвенції Стейтової Федерації Праці про завдання, які стоять перед робітництвом, коли прийдеться розвязувати проблєми переходу з воєнних часів до мирних. Він підкреслив, що робітництво вложило великий вклад у воєнні зусилля, а обговорюючи повоєнну відбудову зазначив, що американський нарід буде зацікавлений у роботах („джабах"), а не в „безробітній пайці". Разом з Дюїм були республиканські стейтові лідери, що теж говорили, заявляючись проти надто великої контролі уряду в економічних справах краю, як теж проти надмірної контролі праці й промислу.

ЗАТВЕРДЯТЬ КАНДИДАТУРУ РУЗВЕЛТА.

СИРАКЮЗ. — Джан Дж. Доніґен, демократичний лідер стейтового сенату, взивав конвенцію Стейтової Федерації Праці заявитись тим разом, так, як це було попередньо, щераз за поновний вибір Френклина Д. Рузвелта президентом краю. Його заклик стрінувся з голосними оплесками 1,100 делеґатів. Кажуть, що немає сумніву, що перейде на конвенції резолюція з попертям четвертої кандидатури Рузвелта на президента.

ЩЕ НЕ ЗНАТИ, ПО ЧИЇЙ СТОРОНІ ВИЛКІ.

НЮ ЙОРК. — Уже відбулася конференція між Венделем Л. Вилкім і Джаном Фостером Долесом, дорадником ґубернатора Дюїя в міжнародних справах. Не проголошено детайлів цеї конференції, на якій обговорювано різні міжнародні проблеми, включно з повоєнною міжнародною орґанізацією в справі вдержування світового мира. В спільнім комунікаті сказано, що розмова мала „безпартійний характер" і не мала нічого спільного з якоюсь „кандидатурою" на президента. З того вносять, що Вилкі ще далі „сидить на плоті" і не рішений, кого буде попирати: Рузвелта чи Дюїя. Тільки виходилоб, що дораджував републиканцям не дуже критикувати конференцію в Домбартон Овкс та не ставити її перешкод, щоб таким робом уникнути відповідальности за її евентуальну невдачу.

РУЗВЕЛТ ПРО „ТИМЧАСОВУ МІСІЮ" НЕЛСОНА.

ВАШИНГТОН. — Президент Рузвелт повзяв надзвичайний крок, коли забрав слово в справі виясненя висилки до Китаю Доналда М. Нелсона, голови Ради Воєнної Продукції. Це означає, що мусіли розійтись якісь такі слухи щодо цеї поїздки, що наносять державі поважну шкоду,.бо інакше президент не був би вмішувався в те, що можнаб назвати „сплітками", а що властиво відноситься до того, чи треба вже тепер розпочинати перехід до мирової промисловости, за чим заявився Нелсон, а проти чого має бути поважний спротив. Отже президент заявив, що місія Нелсона до Китаю є „необхідна і довірочна", а теж „тимчасова". Та, як кажуть, не зважаючи на заяву президента, далі курсують різні сплітки, а навіть так є, що ця справа готова виринути в сенаті.

„ПЕРЛ ГАРБОР" СКОРО ВИЯСНИТЬСЯ.

КАНЗАС СИТІ. — Сенатор Гері С. Трумен, демократичний кандидат на віце-президента держави, обговорив в маґазині „Коліерс" справу підступного японського нападу на Перл Гарбор, як і те, хто тут завинив, подаючи, що заступник адмірал Госбенд Е. Кімел, що командував в Перл Гарбор маринаркою, та ген. Волтер С. Шорт, що командував армейськими частинами, жили між собою в незгоді й до себе не говорили. Адмірал Кімел написав листа до сенатора Трумена і заявив, що його твердження неправдиве. Сенатор Трумен тепер оголосив, що його інформації походять з першого джерела, та що воєнний суд, що судитиме згаданих офіцирів, викаже, що він написав правду.

Не буде репортерських звітів з „вашинґтонських розмов про міжнародню орґанізацію"

ВАШИНГТОН. — Про перший день нарад представників Трьох Потуг, себто Злучених Держав, Великої Британії та Советського Союзу, що зачались цього понеділка в Домбартон Овкс, можуть подати часописи дещо більше тому, що передано кореспондентам офіційні промови представників згаданих держав. У той день допущено теж фотоґрафів, що брали знимки для газет та театрів рухомих образків. Дальші наради будуть відбуватись як довірочні, себто такі, що до них не буде вступу газетярам та публиці.

МІЖНАРОДНА ЛІҐА ЗАБЕЗПЕКИ, ОПЕРТА НА СИЛІ

Вступні промови виголосили представники в такий спосіб, щоб з них не виходили якісь конкретні пропозиції, хоч дух їх був однаковий, коли іде про те, що треба доконче мати по війні міжнародну ліґу забезпеки перед війною, яка малаб до розпорядимости певну силу, потрібну для вдержання такої забезпеки. Теж висказувано думку, що треба в нарадах держати кроку з армією, що іде постійно вперед в боротьбі з Німеччиною, а це значить, що не треба нарад проволікати. Представники ствердили, що теперішня конференція має на цілі здійснення Четвертого Артикулу Московської Конференції, яким Злучені Держави, Британія, Совети та Китай зобовязались створити в якнайкоротшому часі міжнародну орґанізацію забезпеки мира, оперту на рівности і суверенности усіх миролюбних держав, та отверту для усіх держав, малих і великих.

НЕ БУДУТЬ ГОВОРИТИ ПРО ГРАНИЦІ ЧИ „ІНТЕРНАЦІОНАЛІЗАЦІЮ РУРУ"

Отсей Четвертий Артикул Московської Конференції підкреслено на нарадах тому, щоби було усім ясним, що та конференція не буде займатись такими справами як „Уміжнароднення Рурської Области", за яку то справу заявився ґубернатор Дюї, чи означування границь між поодинокими державами, бо всі такі справи будуть обговорювані доперва при мировім столі, на що всі згадані великі потуги вже згодились.

НА ЩО КЛАЛИ НАТИСК РЕПРЕЗЕНТАНТИ ТРЬОХ ПОТУГ?

Кордел Гол, секретар стейту, підкреслив, що при будові повоєнного світового порядку треба руководитись справедливістю для усіх держав і повздержливістю збоку великих потуг. Усі бажають собі мира і того, щоб з ними чесно й порядно обходитись, казав Гол. Совєтський амбасадор, Андрей А. Ґромико, казав, що й малі держави відґраватимуть свою ролю, але вдержати мир і свободу зможуть тільки великі потуги — Советський Союз, Злучені Держави і Велика Британія. Сер Аліксендер Садоґен, представник Великої Британії, станув „по середині", обстоюючи справедливість, яку порушив Гол, а заразом і завдання великих потуг, на які клав головну вагу Ґромико.

Поляки готові приняти московські домагання

ЛОНДОН. — Тут загально сподіваються, що польський уряд на вигнанню прийме незадовго домагання, які йому поставив премієр Сталін підчас візити премієра Міколайчика в Москві. Догадуються, що польський уряд у Лондоні згодиться приняти в свій склад членів піддержуваного Москвою Польського Комітету Національного Визволення. Польську пропозицію повезе до Москви відай самий премієр Міколайчик.

Ця пропозиція не згадує нічого про границі Польщі; справу цю відложено до післявоєнного часу.

ЩЕ ОДИН ПОЛЬСЬКИЙ УРЯД?

Польська радіова стація „Блискавіца" проголосила проклямацію Польського Домашнього Кабінету", що мовляв тільки цей кабінет становить одиноку конституційну й правну владу в межах польської републики, поки до краю не вернеться президент і уряд републики.

„Рада Національної Єдности" в Варшаві видала маніфест про демократичні основи Польщі. Мовляв, польська конституція має спиратися на волю народу; місцеві урядники й посли мають бути вибирані; мається розпарцелювати всю німецьку посілість та польські фільварки повище 500 гектарів землі; робітники мають брати участь у заряді фабрик; кожний громадянин має мати запевнену працю; справедливий розділ приходу й освіти має бути ґарантований для всіх.

ФРАНЦУЗЬКІ ПАТРІОТИ ВИЛОВЛЯЮТЬ СПІВПРАЦІВНИКІВ З НІМЕЧЧИНОЮ

ДРАҐІНЯН, (Франція). — Французькі патріоти замкнули до вязниці всіх пійманих у південній Франції прихильників співпраці з німцями. Між ними є Фарнанд Буісон, головний коляборараціоніст Франції. Йому 71 літ життя. Колись він був провідником французької соціялістичної партії, президентом палати послів, навіть премієром Франції. По упадку Франції він приняв становище в уряді Петена та став його міністром інформації. Кажуть, що він признався, що брав від німців по 30,000 франків у місяць.

БЕНЕШ ПЕВНИЙ ЗА ГІТЛЕРА

ЛОНДОН. — Едвард Бенеш, президент Чехословаччини, заявив, що Адольф Гітлер певно не піддасться, а буде воювати до кінця, а тим самим доведе німецький народ до знищення. Аліянтам, мовляв, прийдеться воювати в Німеччині за добуття кожного міста.

ОСТОРОЖНО ВПЕРЕД.—Фотоґрафія, знята офіціяльними фотоґрафами американської армії й переслана радіом до Америки, показує відділ американських піхотинців у південній Франції, як вони посуваються обережно французьким містом, шукаючи за німецькими „снайперами". На передному пляні образка німецький шолом і рушниця.

АМЕРИКАНЦІ НА НОВІМ КРИЛІ ПІД ПАРИЖОМ

НАЙВИЩА КВАТИРА АЛІЯНТСЬКИХ ЕКСПЕДИЦІЙНИХ СИЛ. — Панцирні сили скоро посуваючоїся Третьої Армії під ґенералом Петеном перейшли ріку Сену на полудневий схід від Парижа. В цей спосіб вони створили на правому березі ще одно підмістя та зайшли німецьку Пятнацяту Армію з двох боків.

Третя Аліянтська Армія забрала від 1. серпня в полон близько 50,000 німецьких вояків, а рівночасно вбила або ранила 60,000.

Тимчасом британські й канадійські війська погнали ворога півтора милі поза Лізіє. Далеко поза головною боєвою лінією ведеться ще бій між Фалезою й Аржантаном, де Сема Аліянтська Армія взяла в полон понад 25,000 німців.

Поспіх цих рухів аліянтських військ незвичайно вдоволяє ґенерала Монтґомерія, котрий заявив у своїм приказі до своїх військ: „Німецькі армії в північно-західній Франції потерпіли рішучий розгром. . . . Конець війни вже видно. Викінчім цю справу за рекордовий час".

ФРАНЦУЗИ ДОБУВАЮТЬ ТУЛЬОН.

РИМ. — Французькі війська, що становлять частину аліянтської армії, що доконала інвазії південної Франції, почали вже вдиратися до Тульону, великої бази французької воєнної фльоти на Середземному морю. Війська вже заняли північну й західну частину міста, а панцирні його частини добувають тепер дільниці Лє Катр Шемен, Лє Рут та Лабюрді.

Німці ставлять в цій околиці завзятий опір. Воєнний кореспондент Герберт Л. Матюз, що приглядався цим боям, висказується з подивом про тих німців, що волиють згинути, воюючи, ніж здатися.

ФРАНЦУЗЬКІ ПАРТИЗАНИ ЗАХОПИЛИ ТУЛЮЗУ

ЛОНДОН. — „Французькі Сили Нутра", як себе офіціяльно називають французькі партизани, захопили Тулюзу, важний залізничий узол під горами Пиринеями, над рікою Ґароною, та місто Андайє, що находиться на французькім кінці міждержавного моста між Францією й Еспанією. У цьому останньому місті повстанці негайно вивісили французький републиканський прапор та перебрали в місті всі уряди, між іншим митову комору на границі Еспанії.

До Альжіру вже прийшли вісти, що французькі партизани захопили Віші, осідок уряду маршала Петена. Вістка ще не потверджена, але зате потверджено донесення про арешти низки урядовців Петена.

ОДНІ ПОЛЯКИ ПОСУВАЮТЬСЯ В ІТАЛІЇ.

РИМ. — На цілому італійському фронті наступив розмірний застій. На одному тільки східному секторі,, на котрім стоять польські війська, аліянтська лінія посувається вперед. Поляки здобули важні горби рікою між Чезаном і рікою Метавром.

НІМЕЦЬКА ОБОРОНА ВАРШАВИ ВАЛИТЬСЯ.

ЛОНДОН. — Російські війська підсунули під Варшаву поважніші сили, внаслідок чого головна німецька оборонна лінія на північний схід від Варшави починає тріскати.

Рівночасно Москва признає, що червоні війська відступили з міста Тукумса, під Риґою, а Берлін каже, що німці проломали перстень, яким російські війська оточили німецькі відділи в прибалтійських державах. Видно, що німці кинули в прибалтійські краї поважні посилення.

СУБМАРИНИ ЗАТОПИЛИ 19 ЯПОНСЬКИХ КОРАБЛІВ.

ВАШИНГТОН. — Департамент фльоти подав до відома, що американські підводні рейдери затопили оноді більший відділ японських кораблів та післали на дно моря 19 з них. Між затопленими є один легкий кружляк.

І ҐЕНЕРАЛИ ГИНУТЬ НА ВІЙНІ.

ЛІВАРОТ-СІР-ВІ (Нормандія). — Посадник цего міста заявляє, що в шпиталі в Берне помер 18. липня німецький маршал Ромель внаслідок ран, завданих йому підчас інспекційної тури американським літаком. Першу поміч маршалови подав цей посадник як аптикар, коли не було лікаря.

Зо Сан Тропу в Франції доносять, що там наложив на себе руку 55-літній Сіґфрід Відер, адмірал німецьких фльотних сил у південній Франції. Догадуються, що причиною себегубства було вмішання в невдачний заговір німецьких військових головачів.

НІМЦІ ЕВАКУЮТЬ ВАРШАВУ?

ЛОНДОН. — З Варшави приходять сюди вісти, що німці почали евакуацію Окоця, найбільшого летунського майдану в польській столиці.

Інші донесення подають, що німці арештували за останніх кілька днів 70,000 варшавських поляків, аби в цей спосіб заставити поляків перестати повстання проти німців.

"SVOBODA" (Ukrainian Daily)
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc., at 81-83 Grand Street, Jersey City, N. J.

Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J. on March 30, 1911 under the Act of March 3, 1879.

Accepted for mailing at special rate of postage provided for in Section 1103 of the Act of October 3, 1917 authorized July 31, 1918.

Classified Advertising Department, 595 — 7th Ave., New York 18, N. Y. BRyant 9-0582

Письменний текст оголошення має бути в адміністрації 48 годин перед появою числа, в котрім оголошуючий хоче мати своє оголошення.

За оголошення редакція не відповідає.

ПЕРЕДПЛАТА: Поодиноке число три центи.		SUBSCRIPTION RATES: Three cents a copy	
На рік	$7.00	One year	$7.00
на пів року	$3.75	Six months	$3.75
На три місяці	$2.00	Three months	$2.00
Число з суботи (з англійською частиною):		Saturday's Issue (with Ukrainian Weekly):	

За кожну зміну адреси платиться 10 центів.

Адреса: "SVOBODA," P. O. Box 346, JERSEY CITY, N. J.

„ЧОРНЕ НА БІЛІМ"

Під такою назвою появляються фейлетони в нюйорській польській газеті „Нови Сьвят", писані на різні теми. Так і появилася розмова „пані Катаржини" з Рожнятова на тему, як то в Рожнятові (як вона ще була малою дівчиною!) „не була знана нація українців", а були тільки „поляки і русини", що жили між собою в повній згоді й любові. Та десь по першій війні, як вона відвідала Рожнятів, то завважила вже якісь ріжниці „між братніми народами". Але допіро як вернула до Америки, то стрінула свого краяна з діточих літ, що їй сказав, що він є „українцем". Допіро тоді вона й довідалася, що в Рожнятові істнують українці. . .

Як та, що „не визнається на політиці", не могла вона теж зрозуміти, як міг її знайомий зірвати з своїм рідним братом за те, що приняв „добру урядову посаду" в Польщі, вислуживши свої літа в польськім війську" вважаючи, що він ось тим „зрадив український нарід". Вона пригадує собі, як її знайомий казав їй в 1939 р., що „німці дадуть українцям свободу, якої їм Польща не хотіла дати". А далі, як брат знайомого, що виїхав з Канади до Рожнятова, писав, що Совєти дають „Західній Україні повну свободу"; а ще далі, як він опинився потім за совєтської влади в Казахстані, де й помер, хоч, не зважаючи на це, син його таки служить в „українській совєтській дивізії" і вірить „в незалежну Україну". . .

Ось такого наслухалася „пані Катаржина з Рожнятова" від „старого сусіда і знайомого, русина з роду, що від 30 років переробив себе на українця", та що тепер уже каже, що „між Богом і правдою, то нема ріжниці між польським і руским народом".

Ми з розмислом навели ось ту видуману „пані Катаржину" і того видуманого „русина", що „переробив себе на українця" і тепер уже ніби не бачить ріжниці між польським і українським народом. А зробили це тому, бо так, як це „Нови Сьвят" представляє в особі „пані Катаржини", думає — величезна більшість польського суспільства. І то думає навіть ще і тепер, у ці великі й траґічні часи. Тому ті справи стоять як „чорне на білім" в цій ґазеті не в якомусь гумористичному змислі, але таки — в правдивому. Ось та розмова в згаданому фейлєтоні на польсько-українську тему, є не тільки мішаниною в голові „пані Катаржини" з Рожнятова. Таке саме розуміння цеї проблєми є і в головах польських політиків в Ню Йорку, Шікаґу, Лондоні, чи Варшаві. Ось ця мішанина — це є те найвище, до чого дійшов їхній політичний розум. Він є однаковий — у „пані Катаржини з Рожнятова" і в польських міністрів, амбасадорів і — редакторів. Дальше того розуму вони не поступили. За те все приходиться польському народови дорого тепер платити. Але польські провідники ще далі того не розуміють, як не розуміє цього „пані Катаржина з Рожнятова".

Справа малих держав

II.

Служба дрібних держав для людства.

Питання, чи великі держави проковтнуть всі малі держави, чи може в майбутньому ще далі удержаться малі держави, можна здається, згори розвязати іншим питанням: можна саме припустити, що, коли малі держави викажуть певну жизненність, коли вони викажуть здібність розвязувати якісь важні питання публичного життя людей, то вони удержаться, а коли вони такої здібности не викажуть, то вони переживуться й за якийсь час стануть тільки частинами великих державних комплексів. Отже питання дальшого існування малих держав зводиться до питання: чи знищення незалежности малих держав зробило би людству якусь шкоду? Чи відчулоб людство болючо брак таких держав?

Минуле дає нам деякі натяки на відповідь на це питання. Малі держави зложили в скарбницю людської культури поважні вклади. З них найважнішим є практика терпимости. Вони нераз служили прибіжищем для втікачів, переслідуваних великими державами. Колись королівсько-шляхетська Франція переслідувала кожну вільну думку, і її прихильники находили захорону в невеликих державах, як: Швайцарія, Голяндія, Швеція. Тому слушно каже Г. А. Л. Фишер у своїй студії про вартість малих держав, що „кілько разів прийдеться судити малі держави, прихильники людської свободи будуть заявлятися за них".

Люди, що вийшли з великих держав і навідали малі держави, були нераз поражені поступом, інтелектуальним і артистичним, народів малих держав. У малих державах можна було нераз стрінутися з тою космополітичною атмосферою, яка ціхує великі столиці великих держав. Як сказав Тома Масарик у своїй праці „Проблєма малих держав в европейській кризі", „у малій громаді є все інтензивний звязок між людьми, ідеями й почуваннями". Видно це найкраще на таких містах, що відограли таку почесну ролю в історії нашої цивілізації, як: Лейден, Упсаля, Лювен, Базилея, Женева, по містах-державах італійського Відродження. Якби скласти лісту великих людей науки, штуки й мира, що вийшли з таких держав, вона справді булаб імпонуюча.

Є вчені, які добачують навіть у самій малій державі певні тенденції, які заставляють людей напружувати свої кращі культурні сили. Кажуть, що громадянин великої держави почувається важним, бо його велика держава є важна. Зате громадянин малої держави мусить добувати такого почуття важности, розвиваючи видну діяльність на полі культури. Громадяни Голяндії, Швайцарії, Швеції, Норвеґії, Данії, Фінляндії, Чехії можуть почуватися важними допера ажтоді, як їх співгромадяни доконають чогось важного для людства.

Малі держави й добробут.

Коли взяти під увагу ролю малих держав на полі господарства, то побачимо, що й на цьому полі малі держави оправдали своє існування тим, що вони удержали розмірно високий рівень життя. Як відомо, життєва стопа в таких малих державах, як: Швайцарія, Данія, Голяндія, Бельґія, Люксембурґ, Швеція, Норвеґія, була не зовсім нижча від життєвої стопи в великих державах, як: Франція, Англія й Німеччина.

Як це вони потрапили це робити, є цікавою сторінкою історії. Як пише Артур Фейлер у своїй статті про „почитання великости", малі держави не піддавалися так легко богопочитанню держави, а тим самим не гналися за збільшенням потуги держави для самої потуги. Через те вони не видавали багато гроша на збросння, а зате присвячували більше гроша й труду досягненням на різних ділянках науки й штуки. Не маючи потреби удержувати більший військовий і урядничий апарат, вони тим лекше заховували гідність людини. Через те, що в межах малих держав, навіть величність мала вужчі межі, а концентрація капіталу й величність підприємств мала багато менші розміри, вони могли краще розвинути демократію, політичну й економічну. Через те, що в таких державах не було дуже багатих людей, то люди почувалися всі ближчими один до одного, і через те співпраця між фармерами й міськими робітниками поступала лекше. Через те в таких краях, як Швайцарія й Швеція, навіть не можна собі уявити такої депресії, як в південних стейтах Злучених Держав.

Через те теж малі держави часто ведуть провід у соціяльних і економічних реформах. У них звичайно розвинена засада економічної кооперації. Можливости колективної умови між капіталістами й робітниками використані до краю. Через те такі держави йдуть звичайно золотою серединою, а не вагаються між радикальними крайностями, як до цього проявляють нахил великі держави.

Словом, малі держави мають на оправдання свого існування найповажніший арґумент: високий рівень життя своїх мешканців. Признано це було офіціяльно Інтернаціональним Робітничим Бюром при Лізі Націй, коли воно поставило рівень життя в скандинавських краях вище рівеня життя в Британії. Чим глибше буде в людську думку западати переконання, що на довгу мету широкі міри політичної й суспільної демократії є сущною частиною нашого поняття високого рівня людського життя, тим вище буде стояти в людській розцінці вартість малих держав.

Величина держави й людська свобода.

Питання свободи ставить нас у самий осередок політичних питань. Якщо свобода є станом, до якого варта стреміти, то існування малих держав треба признати корисним явищем. Один дослідник історії людської свободи сказав, навіть, що девять десятих своїх політичних свобід завдячує світ політичному розумови провідних письменників Атен та істориків Фльоренції з доби Ренесансу, а інший, що якби світ дозволив тоталітарним державам приорати малі держави під тоталітарною великістю, то зо світу пропалиб не тільки малі держави, але й просто свобода кожного з нас.

Передусім малі держави не знають правильно політичної централізації, котра веде до творення масової одностайности й не дозволяє на свобідний розвій індивідуальности. „Мала суспільність", писав Масарик, „розвиває многосторонність; кожна одиниця є вільна й її талан ціниться". Всі політичні обсерватори добачують у малих державах духа індивідуальности, здисциплінованого почуттям суспільної відповідальности. Тому малі держави були знаменитими політичними лябораторіями, в котрих вироблялися й випробовувалися нові суспільні експерименти й невідомі законодавства.

У цьому звязку треба признати малим державам їх великі заслуги для розвою демократії. В них демократичні ідеї народжувалися, як це до-

(Докінчення на стор. 4-тій)

Микола Чубатий.

Перестали блофувати світ Україною

Колиб так хтось завдав собі труду і переглянув комуністичні Щоденні Вісти зперед пів року та порівнав їх з нинішними, не пізнавби їх. Перед пів роком цілі сторінки були задруковані промовами Гречухи, президента фіктивної Української Совєтської Републики. Читали ми так палкі промови академика Гришка про священне право українського народу не тільки до Львова, але також до Ярослава та Холму. Що кожна шпальта в ґазеті так десятки разів повторювалосяназвище Александра Корнійчука, заграничного комісаря Совєтської України. Грубими буквами писалося тоді про додатки до совєтської конституції про поширення прав України мати свого міністра заграничних справ та вести політику зі сусідами. Чого то тоді не друкувалося!

Обговорюючи ці справи ми вже тоді писали, що це все блоф для дурення світа та для успокоєння сумління демократичного світа. Про погрози Гречуки та Гришка ми тоді вже писали, що їх позволив пускати Кремль на це, щоб страхати поляків та зробити їх більше склонними до уступств в користь Совєтської Росії. Покоряйтеся, мовляв, приймайте наші умовини, узнавайте наставлених нами комуністів своїм урядом, бо в противному випадку віддамо гайдамакам не тільки Львів, але теж Холм. Комедію цю хахли для Росії відіграли, можуть йти собі до сто чортів та знов ждати, коли пани з Кремля будуть хахлів знов потребувати, щоб відіграли якусь нову комедію з тою совєтською Україною, що веде свою заграничну політику, що має свого президента та свого міністра заграничних справ. Тепер вже Україною не блофують світа, тепер вже Кремль знов говорить за всіх.

Чим став тепер Корнійчук, а чим Мануїльський?

Перші телеґрами з Москви, які донесли про уступлення А. Корнійчука з посту українського комісаря заграничних справ, говорили, що Корнійчук став комісарем мистецьких справ, доперва кілька днів пізніше місцева комунізуюча преса перекрутила, що Корнійчук став комісарем внутрішних справ. Очевидно, що перше донесення слушне. Совєтська конституція з 1936 не віддає такий важний комісаріят, як внутрішних справ, в руки союзних републик. Комісаріят внутрішних справ це комісаріят поліції, себто ославленої ҐеПеу, і тепер є всесоюзним комісаріятом під зарядом Москви. Отже нема українського комісаріяту внутрішних справ і ним Корнійчук стати не міг. Не було доси й комісаріяту мистецтв, тільки є комісаріят освіти, якого комісарем є відомий Павло Тичина. Тільки одна із секцій того комісаріяту має опіку над мистецтвом. Корнійчук отже міг стати підрядним начальником одної такої секції. Його комісаріят мистецтв радше був би сумною пародією, що він є комісарем від таких артистичних виступів, які він пів року тому відіграв.

Комісарем заграничних справ України назначили людину свою, Дмитра Захаровича Мануїльського. Правда і він як заграничний комісар України не буде мати багато до говорення, але при переговорах з Польщею треба буде знаряддя, що потрафить Молотову відіграти неодну інтриґу, а до того добродушний писатель драм Корнійчук може менше надаватися. Тому прийшов Мануїльський, старий крутій з терену Комінтерну.

Хто є Мануїльський?

Дмитро Захарович Мануїльський (псевдонім Безработний) правдоподібно з походження малорос, одначе цілим вихованням та працею росіянин. Кажемо правдоподібно з походження малорос, бо совєтські джерела згадують, що він уродився на Волині як син волостного писаря. Відомо, що ці волостні пявки з часів царського панування над Україною часто були не-українцями.

По інформаціям Совєтської Енцикльопедії Мануїльський ще хлопцем покинув Волинь та переїхав у Петербурґ, де як 16-літний підросток був вже членом російської партії большевиків. Від того часу постійно працював в большевицьких орґанізаціях в Петербурзі, в Двинску, Кронштаті, отже поза Україною. Арештований в часі відомого кронштадського повстання (1906) і засланий, в якутську область втік та виїхав за границю. До Росії вернув аж з вибухом російської революції (1917) та став комісаром харчевих справ в Російській Раді Комісарів. В році 1918 він мирові переговори з німцями від Російської Совєтської Републики. В році 1919 виїхав до Франції, як шеф російської місії Червоного Хреста, але його арештували у Франції за комуністичну пропаганду та інтернували якийсь час.

По такій карієрі післали його в часі так званого воєнного комунізму, коли панував терор, на працю в Україну як члена Ревкому України. Наступного вже року стає він ґенеральним секретарем комуністичної партії в Україні; відомо, що ця посада рівна дійсному диктаторови України. Тоді теж був редактором російської ґазети „Комунист" в Києві.

Коли прийшли спокійніші часи, так званої українізації, в Україні, його знов відкликають на службу до Москви в Комінтерні, де він є вже 1924 членом Президії Виконного Комітету, а від 1928 Секретарем Виконного Комітету Комінтерну аж до його розвязання. До цеї життєписи додатиб, що з боку Росії він вів мирові переговори в Ризі з поляками.

По що така зміна?

Ця остання його роля відкриває ціли, чому його, людину чужу Україні, та властиво росіянина, призначили тепер комісарем заграничних справ України. Мануїльський як секретар Комінтерну не від нині знайомий з членами нинішного Комітету Визволення Народовеґо, комуністами з Польщі. Політика Москви тепер є, піднести авторитет того уряду Польщі, що його поляки вважають „урядом польських квіслінґів". Щоби в опінії польського громадянства той уряд піднести, він мусить похвалитися якимись успіхами.

Першим успіхом того червоного уряду Польщі є, що Холм, стара столиця короля Данила та місце його похоронення, став тепер першою столицею червоного уряду Польщі, містом безсумнівно польським. Але це тільки початок успіхів того уряду „самостійної та великої Польщі". Він ще дістане для упокорення Міколайчика та лондонського польського уряду Львів та Дрогобич. Мануїльський вже раз умів дарувати Польщі в Ризі цілу Західну Україну, тож чому тепер не подарувавби половину Західної України. Для такого мистецтва Александер Корнійчук, Гречуха чи Гришко не надаються, тому таку ролю для більшої слави Матушки Расеї прийшов відіграти Дмитро Захарович Мануїльський, старий грач з Риґи

ОЛ. ЛУГОВИЙ.

В КІГТЯХ ДВОГОЛОВОГО ОРЛА

ПОВІСТЬ З ЧАСІВ ВЕЛИКОЇ ВІЙНИ

У двох частинах

(Перший том трильоґії „Огнем і Кровю")

34)

X.

Безлюдна околиця на галицькому підгірі. По полях насилані свіжі, невеликі купки землі. Це кертиці мабуть, повигребали ті купки зо своїх підземних жител. Може... Та при пильнішому пригляданні бє в очі симетричне розположення тих купок, деяка претенсія на прямолінійність. Вбивається в тямку, що ці кертиці мають трохи знання ґеометрії. А ще ближче приглянувшись, побачилиб чорні цівки крісів з насадженими на них чотиригранними штиками, виднілися замасковані скорострільи, підводилися вояцькі голови. Ось і кертиці! Тільки якісь несамовиті...

З пів кільометра від розстрільної у сторону ворога пробирався якийсь чоловяга, військовий чи цивільний, розпізнати з віддалі годі. Чоловічина часто оглядався, підбігав, приставав, поправляв виповнений мішок за плечами, знову підбігав; поводився так, мов би не бажав, щоб його хто будь бачив. Розстрільна з інтересом слідкувала за ним, та не виявлювалася в надії, що втікаючий підійде ближче. Тільки той не мав наміру підходити; чим дуж подався до недалекого лісу. Нараз з лісу вирвалося кілька вершників. Пустилися навперейми, кричали ставати, але втікач пустився бігти ще дужче. Мішка не кидав, хоч і перешкоджував у бігу. Станув тоді, як наздогін почали стріляти. Їздці оточили втікача. Був це цивільний, у селянському уборі.

— Назад! — гостро крикнув старший, безвусий корнет. — Ти чого втікав?

— Я хліб несу дітям, пане! — перестрашений заговорив втікач. — З сусідного села я...

— Хліб несеш? Обшукати! — коротко наказав корнет.

Кинулися вояки обшукувати селянина. Витрясли все з мішка, та замісць сподіваних воєнних плянів чи бомб звідти випали сухарі, пара бохонців хліба, сало, цибуля й з грубого полотна діточі сорочки. Перешукали свитину, сорочку і нічого не найшли.

— Бачите, пане, що хліб несу. Там в лісі вони у ямі сидять. Бій був у селі, то я в ліс дітей вивів, — пояснював селянин уже трохи заспокоєний.

— Знаємо! Хліб несеш... Ти шпигун, до австрійців втікаєш... Звязати його!

— Пане, — змолився селянин. — За щож мене вязати? Бігме, мої діти сидять голодні у ямі. Маленькі ще, старшому семий рік. Яма прикрита дерном, не вилізуть звідтам, з голоду погинуть... Пустіть мене, пане!

— А мати їх деж? — запитав один з їздців.

— Померла жінка! — говорив трохи не плачучи. — Пустіть! Христом Богом прошу.

Корнетин не звертав уваги на мольби селянина. Оглядав свою жертву з призирством, нарешті кинув:

— Звязати і гайда до штабу! У штабі розберуть...

— Це не шпигун, ваше сіятельство,[31]) — відважився сказати їздець підстаршина. — Може справді діти має, можуть погинути через нас. Гріх буде... Краще переконаймося!

— Мовчати! — викрикнув сіятельний корнет. — Не будеш мене вчити... Хочиш, щоб зуби порахував?

Вояк замовк, а втікач прохав:

— Пустіть, паночку! Бігме, до дітей іду, хочете і хрест святий поцілую, що правду кажу. Де мені шпигуном бути. Я навіть не письменний.

Корнет і не слухав. Вояки звязали селянинови руки, обступили колом і з таким несподіваним почотом нещасливця повели. Він вже не просився, тільки заходився плачем. Вояки не сумнівалися, що перед ними звичайний селянин, батько дітей, жертва законів війни. Не будь з ними старшини, вони й звільнилиб його, а так... Служба, послух начальству. Шкода людини, але своя шкура дорожча, карають тяжко. Не вірив у свої твердження про селянина і корнет. Та він постановив собі звернути ласкаву увагу вищого начальства на власну персону. Здучи на чолі розізду мріяв підвищенням, або хоч ордером, за „подвиг". Він не мав ще ніякогісенької прикраси на грудях, а ордеру так хотілося! Заробить бодай „клюкву" на шаблю. І уявляв, як йому будуть ґратулювати й заздростити співтовариші.

Вояки потиху розраджували втікача:

— Не плач! Тебе у штабі звільнять. А діти за день чей не погинуть.

Віхали в село. Зустрічні старшини затримували розізд, неприязно оглядали звязаного й запитували:

— Де зловили цього пташка?

Вояки похмуро мовчали. Корнетик охочо розповідав:

— За боєвою лінією. Втікав до ворога. Станув лише на стріли...

— О, шпигун, без сумніву. В штабі з ним зроблять лад.

Перед приміщенням полкового штабу розізд станув. Корнетик старанно обтрипався, хустиною змахнув порохи з чобіт, начеб мав зайти до сальону великосвітської пані, а не до убогої селянської хатини, і, подзвонюючи острогами, жваво побіг до канцелярії. В канцелярії застав повно старшин. Були приявні всі команданти сотень, команд, командант полку з обома помічниками та адютантами, нагодився і бригадир — мабуть вичитував старшинам „патер ностер". Клямцнувши острогами корнет зголосив своє прибуття:

— Корнет князь Ґалічев голосить своє повернення з розізду. Захоплено підозрілу людину, що намагалася перейти на ворожу сторону.

Очи дідугана заблищали:

— Давайте його сюда, — перебив, не ждучи кінця рапорту. — Втікав, кажете до австрійців?

(Дальше буде).

31) Сіятельством титулували князів і графів у царській Росії.

МІСЯЧНИЙ ЗВІТ ГОЛОВ. СЕКРЕТАРЯ У. Н. СОЮЗУ

ЗА ЛИПЕНЬ 1944 РОКУ

НОВІ ЧЛЕНИ:

В. 11. Балігущ Ольга.
В. 13. Ковальчук Марія.
В. 17. Філіпс Петро.
В. 22. Ґенюк Тома, Роберт.
В. 39. Цимбрила Іван ст.
В. 57. Задра Марія, Ґреґор Михайло.
В. 59. Лукас Олена Наталія.
В. 63. Магдій Марія, Личак Морис, Пелц Анна, Смолюх Анна.
В. 80. Грицак Теодор мол., Лайтер Ірина.
В. 81. Горнатко Стефан.
В. 85. Андерсон Тома, Панько Тома.
В. 94. Шостак Франка, Стецьків Антін, Чайковський Михайло, Кічан Катерина, Пеняжик Честер, Гінець Августин Арчій, Нагрич Анна Джуліета, Равський Григорій Теодор, Шостак Анастазія, Кічак Перла.
В. 95. Гурин Геня.
В. 99. Шийка Анна.
В. 102. МкДовел Джувн П.
В. 106. Романчик Анна.
В. 119. Мамрич Ольга.
В. 124. Максим Марія.
В. 130. Гарисон Стефанія Д.
В. 144. Бабяк Марія.
В. 146. Рой Ольга, Андрус Марія.
В. 147. Чудик Йосиф.
В. 150. Харів Петро, Харів Мейбел, Мікна Юрій, Вебер Іван, Муневич Тарас.
В. 156. Кагуй Григорій, Карнаух Кирило.
В. 163. Бочей Тадеуш, Бочей Павлина, Лесик Ольга.
В. 164. Киник Олена.
В. 182. Живіцький Іван.
В. 186. Дидик Марія.
В. 199. Дацишин Анна, Бішко Мирон Л., Бішко Тома М., Венечек Андрій.
В. 204. Микитен Петро, Боровей Целя В., Фенчинський Роман.
В. 217. Падучак Петро.
В. 218. Евенс Катерина.
В. 230. Шулц Гіларій Т.
В. 234. Діаух Михайло.
В. 235. Богаченько Олена.
В. 236. Баник Патрися.
В. 265. Коцюбка Максим, Міцель Іван.
В. 270. Станіславишин Анна.
В. 275. Туранська Параска, Туранський Іван.
В. 276. Лазар Володимир Т.
В. 277. Чубан Каролина, Пашко Анастазія, Пашко Іван, Чубан Іван.
В. 280. Тацій Теодор.
В. 281. Фалінський Віктор, Мороз Маріянна А.
В. 282. Помес Данило, Лукач Зофія.
В. 288. Данилюк Вілям.
В. 292. Дворянин Стефан, Дворянин Йосифа, Седорак Анастазія, Радеш Ольга Перетська, Карпінка Станислав.
В. 301. Ілаш Михайло, Ересман Марія.
В. 325. Ковальчук Іван Т., Гарматюк Марія, Ходак Зофія, Гарматюк Дмитро, Гар[illegible]юк Анна.
В. 330. Пост[illegible] Роберт А.
В. 333. Дацей [illegible]ш.
В. 336. Балецький Іван.
В. 345. Рихлій Ірина, Садовий Роберт, Гайва Евген [illegible]
В. 348. Грицько Мико[illegible]
В. 355. Солоничний Іван.
В. 361. Яндо Семен.
В. 362. Елченко Маркус, Кравчак Петро, Слободзян Мацей Іван.
В. 367. Мазурчак Марія.
В. 370. Дерен Марія.
В. 380. Коваль Мирон Г.
В. 383. Мартинюк Зеновій Ісидор.
В. 388. Коваль Анна.
В. 397. Скрипник Евгенія, Алден Марія, Туржанський Григорій, Туржанський Йосифа, Костик Татіяна, Туржанська Катерина.
В. 413. Хорусій Вінцентій мол., Віджемок Антін.
В. 414. Ковальчук Меланія, Романо Пасквалій, Чухрій Еленора, Романо Павлина, Навроцька Люба.
В. 418. Турнак Марія.
В. 432. Шалаган Евген, Сеник Стефан, Микитин Анеля, Шалаган Анна, Дирун Марія, Вайда Михайло, Шашкович Марія, Савчук Стефанія.
В. 435. Боднар Ольга.
В. 441. Загарюк Іван, Касінський Антін, Бореська Стефанія, Гладун Петро.
В. 458. Гусак Анна, Гусак Василь, Бабляк Параскевія, Плецан Параскевія, Бобляк Вілям, Романишин Павло.
В. 459. Михалишин Стефан, Михалишин Остап, Біленький Григорій.
В. 465. Базик Маланка.

ЧЛЕНИ ПРИНЯТІ НАНОВО:

В. 1. Хрущ Лука.
В. 74. Ґеча Іван, Ліско Каролина, Ліско Юлія, Шевчук Стефан.
В. 78. Клепчук Михайло, Мацик Михайло, Вавращко Антін.
В. 130. Тимців Михайло.
В. 204. Антошків Петро.*
чВ. 217. Швец Іван.
В. 223. Міцель Вілям.*
В. 319. Копяк Григорій, Копяк Текля, Двінчик Вілям,* Копяк Григорій.*
В. 329. Кравець Олекса, Кравець Анна.
В. 365. Цибрінська Антонина, Камінська Магдалена, Камінська Марія, Камінський Микола, Сабрінський Іван.*
В. 386. МкДонел Катерина, МкДонел Джеймс.*
В. 389. Котик Олена.
В. 406. Цуцура Михайло.*
В. 412. Турок Іван.
В. 413. Танчак Олена.
В. 439. Бас Олекса.* Бас Іван.*

ЧЛЕНИ ПРИНЯТІ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ:

В. 99. Бонк Петро.*
В. 118. Римняк Марія.
В. 141. Кірілюк Тедій.
В. 204. Брида Катерина.
В. 230. Музика Катерина.
В. 298. Кроглій Юрій.*
В. 341. Максимович Михайло.
В. 371. Штоґрин Володимир.*
В. 291. Циран Станислав, Циран Едвард.* Циран Іван.* Циран Розалія.
В. 427. Біда Стефан, Біда Юлія.
В. 465. Базик Анна.

ЧЛЕНИ ПРИНЯТІ З ІНШИХ КЛЯС:

В. 13. Савюк Петро.*
В. 23. Захаревич Вілям Теодор.*
В. 234. Костишин Стефан.*
В. 432. Зварич Олена, Зварич Філис.
В. 445. Татарчук Анеля.
В. 448. Полянський Іван М.*

ЧЛЕНИ СУСПЕНДОВАНІ:

В. 22. Любас Олекса.*
В. 40. Пеленський Іван.
В. 72. Манюк Михайло, Манюк Наталія.
В. 91. Мудрик Розалія Марія.
В. 94. Стефуник Бетій Вергенія, Кардаш Іван, Стефанюк Стефан,* Сеньків Петро.
В. 95. Морикін Юрій.*
В. 99. Залеська Ліліян, Лукач Анна.
В. 104. Бобик Анна.
В. 163. Звіхаровська Марія.
В. 204. Ничипорчик Анна, Кікта Стефан,* Кікта Цецеля, Кікта Ева.
В. 206. Паньків Петро.*
В. 218. Панчак Теодор.
В. 242. Тхорик Катерина, Сохния Йосиф, Дубіцький Франко, Гришко Франко,* Пука Андрій, Тхорик Василь.*
В. 276. Подоляк Михайло.
В. 299. Смерека Антін.
В. 304. Процишин Яків, Процишин Ґеновефа, Барна Михайло, Гаравус Ксеня, Гаравус Михайло, Котелець Теодор.*
В. 342. Шумній Григорій.
В. 347. Палко Калина.
В. 358. Савран Петро.*
В. 365. Музика Іван, Музика Ева, Федерович Михайло, Федорович Анна.
В. 371. Кузів Данило Б.*
В. 390. Козух Генрій.*
В. 394. Грущик Михайло,* Грущик Анна, Грущик Олена, Грущик Марія.
В. 408. Федишин Анна, Федишин Олена.
В. 413. Жибик Михайло.*
В. 432. Степа Стефан.* Романович Стефан.*
В. 441. Проданик Ольга, Проданик Петро.*
В. 445. Вожній Олекса.*, Бас Теодор.
В. 451. Теслюк Марія, Теслюк Семен, Любянецька Анна, Любянецький Василь.
В. 473. Дудун Анна.

ЧЛЕНИ ВІДІЙШОВШІ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ:

В. 157. Бонк Петро.*
В. 204. Циран Едвард,* Циран Іван,* Циран Розалія, Циран Станислав.
В. 217. Велитович Іван.
В. 223. Морис Юрій.*
В. 292. Кирилюк Телій.
В. 348. Музика Катерина.
В. 361. Брида Катерина.
В. 432. Базик Анна.
В. 446. Максимович Михайло.
В. 456. Біда Стефан, Біда Юлія.

ЧЛЕНИ ВІДІЙШОВШІ ДО ІНШИХ КЛЯС:

В. 13. Савюк Петро.*
В. 23. Захаревич Вілям.*
В. 234. Костишин Стефан.*
В. 432. Зварич Філис, Зварич Олена.
В. 445. Татарчук Анеля.
В. 448. Полянський Іван М.*

ЧЛЕНИ ВІДІЙШОВШІ З ЗВОРОТОМ В ГОТІВЦІ:

В. 94. Седляр Наталія А.
В. 204. Грабовська Анна.
В. 209. Дацько Анна, Дацько Теодор.
В. 229. Брик Анастазія.
В. 288. Періг Ксеня.
В. 457. Романик Марія.
В. 458. Козицька Марія.
В. 461. Найкалик Петро.

ЧЛЕНИ, ЩО ВІДІЙШЛИ НА БЕЗПЛАТНЕ ПРОДОВЖЕННЯ.

В. 361. Беймак Марія.

ЧЛЕНИ, ЩО ВІДІЙШЛИ НА ВИПЛАЧЕНЕ ОБЕЗПЕЧЕННЯ:

В. 29. Бережанський Іван.

ЧЛЕНИ ПОМЕРЛІ:

В. 10. Підбережняк Андрій.
В. 35. Слободян Анна.
В. 42. Гладкий Федько.
В. 50. Дзяд Михайло.
В. 59. Бойко Григорій.
В. 65. Пошивак Стефан.
В. 86. Іваницький Юстина.
В. 90. Лях Анна.
В. 102. Саврун Михайло.
В. 150. Кінас Олена.
В. 164. Сарай Лука.
В. 179. Добромільський Іван.
В. 194. Марків Анастазія.
В. 204. Сахман Пилип.
В. 217. Коник Роман, Барнас Дмитро.
В. 221. Дужанська Параскевія.
В. 266. Магаровський Михайло.
В. 275. Обуховський Вілям.
В. 276. Коруна Іван.
В. 285. Гладьо Васько.
В. 303. Куземчак Анна.
В. 326. Слюзар Яків.
В. 330. Кравецький Реймонд.
В. 355. Волоничний Вілям.
В. 357. Борик Дмитро.
В. 369. Патер Павло.
В. 401. Буткевич Марія.
В. 411. Цішкович Зофія.

ЗІСТАВЛЕННЯ:

З початком липня 1944 року було в У. Н. Союзі повнолітних членів	32,318
В місяці липні 1944 р. принято нових	146
В місяці липні 1944 р. принято наново	31
В місяці липні 1944 р. принято з переступними листами	15
В місяці липні 1944 р. принято з інших кляс обезпечення	7
В місяці липні 1944 р. принято зо старого роду обезпеч.	—
Разом	32,517
В місяці липні 1944 р. суспендовано	63
В місяці липні 1944 р. відійшли з переступними листами	14
В місяці липні 1944 р. відійшли до інших кляс	7
В місяці липні 1944 р. відійшли до нового роду обезп.	—
В місяці липні 1944 р. відійшли зо зворотом у готівці	9
В місяці липні 1944 р. відійшли на безплатне продовж.	1
В місяці липні 1944 р. відійшли на виплачене обезпеч.	1
В місяці липні 1944 р. померли	29
Разом	124

З кінцем місяця липня 1944 р. в У. Н. Союзі було дорослих членів 32,393

ЗІСТАВЛЕННЯ ЗГІДНО З КЛЯСАМИ І СУМАМИ ОБЕЗПЕЧЕННЯ:

СТАРИЙ РІД:

В клясі А.	на $ 250	5
В клясі А.А.	на $ 500	92
В клясі В.	на $ 750	16
В клясі С.	на $1000	192
В клясі В.В.	на $1500	6
В клясі С.С.	на $2000	2

НОВІ РОДИ:

Обезпечення платне по смерти з вкладками до 70 року життя

В клясі О- 500	на $ 500	473
В клясі О-1000	на $1000	322
В клясі О-1500	на $1500	4
В клясі О-2000	на $2000	2

Обезпечення платне по смерти з вкладками протягом 20 літ.

В клясі Р- 500	на $ 500	4,156
В клясі Р-1000	на $1000	2,397
В клясі Р-1500	на $1500	23
В клясі Р-2000	на $2000	14
В клясі Р-2500	на $2500	2
В клясі Р-3000	на $3000	3

Обезпечення платне за життя з вкладками протягом 20 літ. (Ендавмент).

В клясі Е- 500	на $ 500	2,728
В клясі Е-1000	на $1000	1,058
В клясі Е-1500	на $1500	18
В клясі Е-2000	на $2000	8
В клясі Е-3000	на $3000	1

Нове обезпечення на ціле життя для нових членів

В клясі W- 250	на $ 250	2
В клясі W- 500	на $ 500	4,120
В клясі W- 750	на $ 750	1
В клясі W-1000	на $1000	3,644
В клясі W-1500	на $1500	36
В клясі W-2000	на $2000	1[illegible]
В клясі W-2500	на $2500	1
В клясі W-3000	на $3000	3
В клясі W-різні суми		88

Нове обезпечення на ціле життя для давних членів.

В клясі Т- 100	на $ 100	5
В клясі Т- 250	на $ 250	186
В клясі Т- 500	на $ 500	13,760
В клясі Т- 750	на $ 750	556
В клясі Т-1000	на $1000	8,201
В клясі Т-1500	на $1500	198
В клясі Т-2000	на $2000	53
Разом		32,393

МОЛОДЕЧИЙ ДЕПАРТАМЕНТ

НОВОВПИСАНІ ДІТИ:

В. 20. Ковалінус Марія Анна, Дмитришин Христина.
В. 39. Цимбрила Іван мол.
В. 54. Гайден Р. Тимотій.
В. 55. Річет Роберт.
В. 57. Динко Михайло 2.
В. 63. Голізна Тома Р., Голізна Кенет Е., Голізна Дженет М., Голізна Андрій С.
В. 94. Шняк Садій Анна, Шняк Глорія Марія, Андерсон Арлина, Равський Стефан Доналд, Мозола Тома Антін, Гузар Дженій, Гава Евген, Гава Марся, Мельник Сандра М., Кульчицька Варвара Анна, Кульчицький Роберт Олекса, Мельник Григорій М., Бранеська Шірлій Анна, Гінець Філис Елсій, Бранецька Марія Лувійаз, Богданович Роналд.
В. 102. Щіла Роберт Б., Баєр Ерна Елейна, Білик Маріянна.
В. 125. Дмитрус Іванна.
В. 134. Куземко Роберт Іван, Дійк Шірлій Анна, Дазек Юлія Анна, Загорська Джійна Анна.
В. 149. Цвайкус Омелян.
В. 150. Вебер Іван, Вебер Беверлій Сузанна.
В. 156. Шейкспір Семен мол., Равлик Василь Т., Равлик Віра, Равлик Нина.
В. 163. Сутон Донна Олена.
В. 176. Гасперець Роберт Вілям.
В. 183. Базиль Флоренса Анна, Попович Елина, Базиль Ірина Джійна.
В. 186. Тиганська Клавдія Валерія, Мельник Михайло Семен.
В. 202. Зановяк Богдан М.
В. 204. Микитен Кенет 2, Микитен Терій 2, Микитен Данило Стефан, Микитен Петро Теодор 2, Руденс Давид, Чай Кароля Лин, Маленкор Марія Анна, Петрик Йосиф Василь.
В. 212. Каник Евгенія Джейна.
В. 238. Гульська Гонорета, Дацько Роберт Данило, Тинсон Кароля Анна.
В. 254. Магудер Михайло.
В. 260. Станчик Беверлій.
В. 266. Щерба Кароля Джійна.
В. 274. Сильчак Мирослава Марія, Славяк Елейна Марія.
В. 275. Туранський Іван мол., Туранський Бетій Мей, Туранська Глорія Анна.
В. 277. Стефанів Марія А., Пашко Ольга А., Турінський Анна.
В. 281. Корило Тарас Іван, Білик Михайло Олекса, Білик Катерина Ірина, Білик Анна Кляра.
В. 291. Шубровський Роберт М.
В. 292. Кридий Ірина, Мельник Володимир, Масляк Іванна, Масляк Микола.
В. 293. Лива Іванна, Білінський Михайло Іван.
В. 325. Лепчевська Кароля Анна.
В. 333. Боберський Стефан Лувіс.
В. 347. Сторожук Олена Ольга.
В. 348. Крут Стелла, Глюс Джеймс.
В. 353. Молнар Патрися Кароля.
В. 362. Вержбовський Річард Р.
В. 380. Деркач Генрій.
В. 391. Кіцара Іван мол.
В. 397. Стасюк Джойс Мей.
В. 404. Клиш Мирослав.
В. 410. Дуїк Ерон Петро, Дуїк Марія Елен.
В. 414. О'Кійф Іванна, Оддо Джюдет Іванна.
В. 427. Поспих Марія, Поташник Михайло Ф.
В. 432. Цвартецький Наталія, Чабан Богдан Роберт.
В. 443. Манчуленко Стефан.
В. 445. Шклянка Василь Микола.
В. 458. Бантрох Павло Е., Бантрох Генрій, Валовина Володимир, Валовина Елизавета.
В. 461. Малс Йосифа Джувн.
В. 464. Мазуркевич Едвард, Мазуркевич Бернард, Юркевич Софія.

НАНОВО ПРИНЯТІ ДІТИ:

В. 48. Месько Маргарета.
В. 53. Криванич Евген.
В. 74. Ліско Андрій.
В. 94. Равський Григорій.
В. 164. Калинич Максим.
В. 243. Заокопна Вергенія.
В. 291. Тарнава Евген.
В. 319. Дзвінчик Іван 2, Копяк Микола.
В. 365. Флиста Дмитро.
В. 386. МкДонел Джеймс Гю, МкДонел Дженет Марія, МкДонел Павло Гю.
В. 418. Камінський Теодор.
В. 439. Зменак Вінцентій.
В. 441. Сойка Едвард, Желінський Іван.

ПРИНЯТІ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ ДІТИ:

В. 141. Кирилюк Орест.
В. 341. Максимович Орест Б. 2, Максимович Роман М. 2.
В. 361. Добранський Іван 5.
В. 432. Змяк Вінцентій.
В. 445. Бозок Надія.

ПРИНЯТІ З ІНШИХ КЛЯС ДІТИ:

В. 59. Щерба Джойс Анна, Щерба Данило Михайло.
В. 61. Іванець Розалія Марія.
В. 146. Біловус Ярослав.
В. 404. Клиш Мирослав.
В. 414. Навроцька Вергенія.

СУСПЕНДОВАНІ ДІТИ:

В. 11. Ковальчук Володимир, Ковальчук Катерина.
В. 36. Худак Василь.
В. 39. Войталевський Станислав мол., Войталевський Франко.
В. 59. Франко Франка Кароля.
В. 78. Ковальчик Стефан.
В. 86. Долінський Йосиф.
В. 94. Стефуник Марія Анна.
В. 170. Сандуський Іван Франко 2.
В. 199. Рак Стефан.
В. 204. Порчик Алберт 4, Стайнер Вівіян Зазулінська.
В. 260. Слейдек Бобій.
В. 304. Гаравус Дорота, Барна Роджер.
В. 310. Беланський Володимир.
В. 358. Тустановська Марія Анна, Тустановський Михайло.
В. 365. Музика Володимир, Музика Михайло, Музика Марія, Музика Іван, Музика Олена, Музика Анна.
В. 390. Козюх Володимир.
В. 413. Жибик Юрій.
В. 414. Пап Юрій.
В. 421. Батик Іванна Анна.
В. 439. Богуш Анна, Богуш Петро, Богуш Василь, Лещишин Володимир, Лещишин Марія.
В. 451. Люблянецький Нестор, Люблянецький Василь.
В. 473. Дудун Богдан, Дудун Орися Ілися.

ДІТИ, ЩО ВІДІЙШЛИ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ:

В. 204. Добранський Іван 5.
В. 292. Кирилюк Орест.
В. 439. Зменок Вінцентій.
В. 446. Максимович Орест Б. 2, Максимович Роман М. 2.

ДІТИ, ЩО ВІДІЙШЛИ ДО ІНШИХ КЛЯС:

В. 59. Щерба Джойс, Щерба Данило.
В. 61. Іванець Розалія Марія.
В. 146. Біловус К. Ярослав.
В. 404. Клиш Мирослав.
В. 414. Навроцька Вергенія.

ДІТИ, ЩО ВІДІЙШЛИ ДО СТАРШИХ ЧЛЕНІВ У. Н. С.:

В. 11. Балагуш Ольга.
В. 13. Ковальчик Марія.
В. 63. Магдій Марія, Смолюх Анна.
В. 80. Грицак Теодор мол., Лайтер Ірина.
В. 85. Андерсон Тома, Панько Тома.
В. 95. Гурин Ґеня.
В. 102. МкДовел Павлина Юна.
В. 147. Худик Йосиф.
В. 150. Муневич Тарас.
В. 163. Бочій Тадеуш.
В. 164. Киняк Елена.
В. 186. Дидик Марія.
В. 218. Недоступ Катерина.
В. 265. Коцюбка Максим, Мицьо Іван.
В. 276. Лазар Володимир Т.
В. 282. Помес Данило, Лукач Зофія.
В. 288. Данелюк Василь.
В. 292. Спдоряк Анастазія, Дворянин Стефан, Дворянин Йосифа.
В. 330. Постунак Роберт Андрій.
В. 345. Рихлій Ірина, Садовий Богдан, Гайва В. Евген.
В. 348. Грицько Микола.
В. 355. Солоничний Іван.
В. 370. Дерен Марія.
В. 380. Коваль Мирон.
В. 383. Мартинюк Зеновій.
В. 413. Віджемок Антін, Хорущий Вінкентій.
В. 414. Навроцька Люба.
В. 418. Турнак Марія.

ДІТИ, ЩО ВІДІЙШЛИ НА БЕЗПЛАТНЕ ПРОДОВЖЕННЯ:

В. 7. Решетар Люба, Решетар Вілям.

ДІТИ, ЩО ВІДІЙШЛИ ЗО ЗВОРОТОМ У ГОТІВЦІ:

В. 179. Бартин Емілія.
В. 236. Багнюк Патрися.

ПОМЕРЛІ ДІТИ:

В. 164. Сарай Лука.
В. 206. Шевчук Бринслав.

ЗІСТАВЛЕННЯ:

З початком липня 1944 року було в У. Н. Союзі дітей членів	10,950
В місяці липні 1944 р. принято нових	115
В місяці липні 1944 р. принято наново	18
В місяці липні 1944 р. принято з переступними листами	12
В місяці липні 1944 р. принято з інших кляс обезпечення	7
Разом	11,102
В місяці липні 1944 р. суспендовано	42
В місяці липні 1944 р. відійшли з переступними листами	11
В місяці липні 1944 р. відійшли до старших членів УНВ	38
В місяці липні 1944 р. відійшли до інших кляс обезпеч.	7
В місяці липні 1944 р. відійшли зо зворотом у готівці	2
В місяці липні 1944 р. відійшли на виплачене обезпеч.	—
В місяці липні 1944 р. відійшли на безплатне продовж.	2
В місяці липні 1941 р. померли	2
Разом	104

З кінцем місяця липня 1944 р. в У. Н. С. були дітей членів 10,998

БУТИ ЧЛЕНОМ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ, ЗНАЧИТЬ, НАЛЕЖАТИ ДО ТАКОЇ ЗАПОМОГОВОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ, ЩО ПОБУДОВАНА НА ПЕВНИХ, ТРІВКИХ І СОЛІДНИХ ОСНОВАХ.

ПРАЦЯ УКРАЇНСЬКО-АМЕРИКАНСЬКОГО ДОПОМОГОВОГО КОМІТЕТУ

Після проголошення другого комунікату У. А. Д. Комітету, в якому закликається усі наші церковні та світські організації як і поодиноких громадян стати членами Допомогового Комітету, наспіли листи від наших громадян, в яких поручено ось такі справи:

1) Яка буде праця Комітету?

Завдання У. А. Д. Комітету є начеркнені статутом; а це: несення гуманітарної помочі нашим людям в Україні та тут в Америці. Значиться, що У. А. Д. Комітет це **не тільки гуманітарна устанoва на час війни,** але це **постійна Гуманітарна Організація Американських Українців,** яка буде працювати у своїй акції з усіма подібними американськими організаціями.

Коли йде про практичне переведення допомоги, то це залежатиме виключно від нас самих, себто від кожної нашої церковної та світської організації та кожного свідомого американського українця чи українки. Зложені фонди будуть вжиті в першу чергу на допомогу усім потребуючим українцям, без огляду на їхню релігійні чи політичні переконання, чи місце осідку. Коли би була можливість, то Комітет буде давати допомогу без огляду на національність людини.

2) Чому треба зараз стати членом У. А. Д. Комітету?

Сила організації спочиває на її членах. Обраний уряд має право говорити тільки від імені своїх членів. Закон теж вимагає, щоб кожна організація, яка бажає стати активним членом, не тільки заплатила свою вкладку, але заявила свою охоту стати до праці письменною резолюцією. Бож це ясне, що коли організація за лінива, щоби написати резолюцію то з неї не буде великої користи в дальшій праці Комітету.

Це повинні зрозуміти усі наші чільні люди по місцях та доложити усіх сил, щоби зараз наспіли масові зголошення в члени від наших організацій та поодиноких осіб. Бо тільки Допомоговий Комітет з тисячами дійсних членів по всіх наших громадах, побудований на демократичних основах представництва широких кол нашого громадянства, буде міг виконати своє завдання та найде доступ до усіх інших допомогових організацій.

3) Чому в теперішному уряді не заступлені усі громади?

Теперішна управа У. А. Д. Комітету покликана виключно до переведення організації Допомогового Комітету і тільки чисто з практичних зглядів (видатки на поїздки і т. п.), обмежено уряд до близьких околиць. З хвилею переведення повної організації уряд У. А. Д. Комітету буде доповнений заступниками усіх громад, а навіть поодиноких місцевих організацій.

4) Чи треба окремого У. А. Д. Комітету?

Деякі наші групи чи особи висказують думку, що нам окремого, власного Комітету не треба. На їх думку вистарчить нам зібрати гроші по місцях, подати адресу другої організації і туди ці гроші вислати. Це був би дійсно **найдешевший** плян. Ми заспокоїлиб своє сумління, що „дали жертву", раділиб з дешевої розвязки, але хіба як „хитрі „малороси".

Хто одначе памятає лихоліття першої війни та незабутні „табори смерти", той зрозуміє, що тільки наш власний Допомоговий Комітет зможе дати поміч українським людям, бо ця поміч буде не **тільки матеріяльна, але теж моральна.** А моральну поміч зможе дати тільки організація, що **розуміє та відчуває українську душу та українське серце.**

До будови **такої Допомогової Організації** закликає уряд У. А. Д. Комітету весь американсько-український загал.

5) Чи має право У. А. Д. Комітет вести допомогову акцію?

Це питання піднесли люди, які все ще думають тоталітарними державними поняттями та забувають, що ми живемо в демократичній країні, в якій кожна група людей і організацій може обєднатися до гуманітарної чи іншої акції, та що влада такого не заборонює.

Це саме є з У. А. Д. Комітетом. Коли в ряди Допомогового Комітету станут усі наші організації та усі наші свідомі громадяни; коли будуть призбирані потрібні фонди на допомогову акцію, то не буде не то ніяких перешкод зо сторони державних чинників вести таку акцію, але цей Комітет дістане всю можливу кооперацію усіх гуманітарних установ нашої країни. Ось тому головне: **тепер таку організацію створити, оперти її на солідних основах та приступити негайно до допомогової праці.**

Без створення такої організації, ніяка корисна допомогова акція не можлива. Саме тому управа У. А. Д. Комітету, яка складається з людей з почуттям повної громадської та національної відповідальности, закликає наше громадянство **до тяжкої, але позитивної** організаційної праці на поміч українським жертвам війни. Хто дійсно хоче цю допомогу приспішити, хай стає негайно членом:

Українсько-Американського Допомогового Комітету.

Д-р Володимир Ґалан,
предсідник У. А. Д. Комітету.

ЗІСТАВЛЕННЯ ЗГІДНО З КЛЯСАМИ МОЛОДЕЧОГО ДЕПАРТАМЕНТУ:

В клясі 1-ший	на $500	4,905
В клясі 2-гій	на $400	1,382
В клясі 3-тій	на $100	2,235
В клясі 4Р	на $ 250	36
В клясі 4Р	на $ 500	1,003
В клясі 4Р	на $1000	245
В клясі 5Е	на $ 250	176
В клясі 5Е	на $ 500	844
В клясі 5Е	на $1000	172
Разом		10,998

З кінцем місяця липня 1944 р. в У. Н. Союзі було всіх обезпечених 43,391

УВАГА,

яку кожний відділовий урядник і член У. Н. Союзу повинен прочитати і відповідно до неї застосуватись.

Ті повнолітні члени та члени молодечого департаменту, що тут проголошені в рекордовім звіті за липень 1944 року суспендованими, **можуть бути приняті наново в члени У. Н. Союзу, якщо зголосяться до секретарів своїх відділів і заплатять** за час суспензи залеглі вкладки, як це постановляє статут організації; **інакше, вони будуть позбавлені всіх членських прав, запомог і привілеїв, з винятком тих прав, які є застережені грамотою і статутом. Тесаме відноситься також до тих членів, які** впродовж липня 1944 р. взяли переступні листи й ще досі не зголосилися з ними до інших повноправних відділів У. Н. Союзу.

Д. Галичин, гол. секретар.

В польськім уряді настає кріза

ЛОНДОН, (ОНА). — В польському уряді йдуть гарячі дискусії і розвиваються непорозуміння. Міколайчик вернув з Москви не той, якого тут знали. Кажуть, що по розмові з представниками Польського Комітету Народного Визволення змінив свої думки про польську політику настільки, що може навіть одного дня покинути еміґрантський уряд і виїхати до осідку провізоричного правительства в Польщі. Люди, що стоять близько Міколайчика, кажуть, що по його повороті з Москви в уряді значно загострилися відносини, бо консерватисти далі стоять на тім, що Польща має бути такою як була перед війною і закидають Міколайчикові, що він забагато вірить Совєтам та непотрібно зближується до Комітету Народного Визволення.

Міколайчик переконує своїх противників, що обставини вимагають, щоб поляки дивилися на світ отвореними очима і користали з нагоди створити сильну і демократичну польську державу.

Знов вістка з Москви в основному підтверджує, те, що про Міколайчика говорять близькі йому люди. В ній говориться, що Міколайчик мабуть скоро виїде до Польщі, може навіть до визволеної вже Варшави, і стане працювати спільно з місцевими польськими провідниками, які створили Комітет Народного Визволення і виконують функції провізоричного уряду на визволених від німців польських землях. Вістка говорить, що разом з ним мав би виїхати з Лондону ще Тадей Ромер, який мав би бути назначений революційним урядом польським амбасадором в Совєтському Союзі. Якщо так станеться, то еміґрантський уряд в Лондоні мабуть розібється, а консервативні лідери зорґанізують цілком нове польське правительство.

НІМЦІ ТОПЛЯТЬ ВЛАСНУ ФЛЬОТУ.

ІРУН, (Еспанія). — Німці подіравили й затопили власні воєнні й торговельні кораблі, що находяться тепер у Біскайському заливі й річнім каналі Жиронди коло порту Бордо. Між затопленими були: торпедові човни, помічні кораблі, субмарини, легкі субмарини, збройні тролери й багато прибережних вантажних кораблів.

та зі закамарків кузні світової революції Комінтерну. Ось де лежать причини тих змін та для яких то мистецьких виступів відставили Корнійчука бавитися мистецькими справами України.

ЧИТАЙТЕ УКРАЇНСЬКІ КНИЖКИ І ҐАЗЕТИ БО ЧАСТЕ ЧИТАННЯ ВЕДЕ ДО ПРОСВІТИ. А ПРОСВІТА — ЦЕ СИЛА.

Справа малих держав

(Докінчення зо сторони 2-гої)

глянув був Джеймс Брайс, відомий дослідник американської держави, у своїй праці про модерні демократії. Малі держави дали перших пророків і апостолів демократії.

III.

Велика держава може бути теж демократичною, але велика держава не цікавиться ніколи так міждержавною демократією, як мала держава. Велика держава може удержатися навіть у світі, який не признає демократичних засад у відношенню між державами; мала держава бачить, що її існування залежить від того, чи інші держави признають певні правні засади в відношенню між державами. Як сказав С. Дж. Гамбро в своїй статті „Роля малих держав у міждержавних справах нинішнього дня", по европейській війні Німеччина буде жити, (якби ця війна не скінчилася). Чехословаччина може не буде.

Деякі малі держави в минулому пробували забезпечати їх існування своє через придержування строгої невтральности на випадок конфлікту між великими державами. Через деякий час здавалося, що така політика веде до цілі. Підчас теперішньої війни цю теорію зовсім розбито. Найстрогіша невтральність не зберегла цілої низки держав від загибелі. Ледво засада невтральности наново воскресне.

Деякі малі держави пробували виходити з почуття свого незабезпечення дорогою військових зброєнь. Знаємо, що й це їх усіх не врятувало; Швеція щоправда не заатакована, як дехто каже, завдяки своїй гарній армії, але Фінляндія, котра має армію зовсім не гіршу від шведської, стоїть перед кризою свого життя. Всеж таки за зброєння малих держав судити не справедливо; коли признається право до зброєння великій державі, котрій не грозить небезпека знищення навіть на випадок незброєння, то на якій основі відмовляти право державі, котра часто може врятуватися перед напастю хіба узброєнням?

З тих причин припустити можна, що малі держави будуть всі разом грати поважну ролю в наставленню нового світового порядку, що зміряє до усунення міждержавних конфліктів дорогою якогось правного й організованого унормовання відносин між державами, великими й малими. Можна припустити, що роля малих держав у тому зглядi буде певно не зовсім менше вартісна, ніж роля найпоступовіших великих держав.

Цього можна сподіватися, не дивлячися на те, що між малими державами є держави, які можна назвати одними з найбільших дрібниць проти всіх цих засад внутрішнього порядкування справ державного життя й всіх засад справедливого вирішування питань відносин між державами. Коли ми говоримо про заслуги для розвою свободи, демократії й вольностей, для піднесення рівня життя таких малих держав, як Данії, Швеції, Норвеґії, Голяндії, Бельгії, то не можемо забувати на ролю в тих усіх зглядах таких держав, як Мадярщина, Румунія, Польща й Югославія. Як сказано вже, деякі з них образилисяб на названня їх малими державами. Деякі з них мали амбіцію грати ролю потуг. Відноситься це передовсім до Польщі, котрої провідна верства не могла вивітрити собі з голов спомини великодержавної минувшини кілька століть тому, та до Мадярщини, що завдяки спеціяльній комбінації з Австрією ділилася з австрійським пануванням над пятьдесять міліоновою імперією. Внаслідок бажання цих по суті малих держав, як кажуть американці, вкушених блощицею величности, ці держави консеквентно вели політику нутрішню й зовнішню, протилежну типічним тенденціям малих держав. Тому треба би признати справді добрим вислідом теперішньої війни, коли ці малі держави з усіми угнітаючими тенденціями великих імперій будуть позбавлені на будуче можности далі проявляти ці шкідливі тенденції, коли кожна з них буде обмежена до справді чисто національної території, і буде відвернена від тенденції до зовнішної експанзії на дорогу нутрішнього закріплення через поширення свободи, добробуту й поступу.

(Кінець).

БУТИ ЧЛЕНОМ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ, ЗНАЧИТЬ, НАЛЕЖАТИ ДО ТАКОЇ ЗАПОМОГОВОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ, ЩО ПОБУДОВАНА НА ПЕВНИХ, ТРІВКИХ І СОЛІДНИХ ОСНОВАХ.

В ГОРИ!

Хто з нас, що живемо життям великого міста, не знає, як життя у ньому винищує людину. Воно діється ніби непомітно. Але людина систематично виснажується, передовсім все нервово. Цей великоміський рух, це заворотне темпо життя дуже некорисно впливає на нервову систему людини. І люди рбляться якісь недобрі, осоружні самим собі, непривітні в відношенні до свого оточення.

Головним чинником регулювання співжиття людей — це здорові нерви. Здорова нервово людина і сама добре почувається і до свого оточення ставиться з вирозумінням, бо здорові нерви дозволяють їй тверезо все обміркувати, спокійно над усім застановитися та не робити нічого під впливом тимчасового настрою химерних нервів.

Найкращим ліком на нерви це спокій. А деж його набути? Чи може у санаторіях? Ні! Там не добудете цього бажаного спокою. Бо дивлячись на інших — може й тяжче хворих від вас, самі гірше почуваєтесь, а то й можете довести до гіршого стану. А щож скажете поможе? Гори! Тільки вони зі своїми лісами, лугами, левадами, потоками, річками можуть дати вам цей бажаний спокій і задоволення.

ГЕНЕРАЛ ЖАК ЛЕ КЛЕРК, що стоїть на чолі Другої Французької Панцирної Дивізії, котра тепер воює попри американські й британські війська в Франції. Це вперше повна французька дивізія воює на французькій землі від 1940 року. Генерал Ле Клерк повів славний похід „вільних французьких військ" від озера Чаду до Тунісу підчас північно-африканської кампанії.

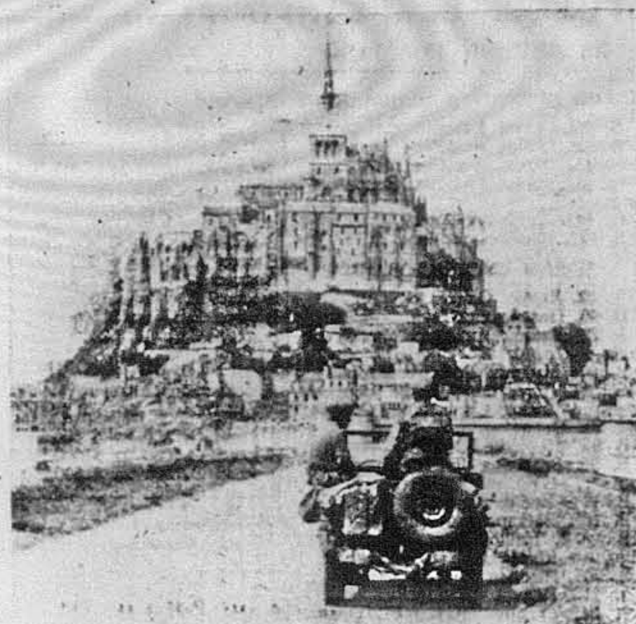

МІСТО, ЩО ВИГЛЯДАЄ ЯК У КАЗЦІ.—Це американський джіп їде в напрямі славного французького міста Монт Ст. Мішель, що виглядає як якийсь казочний замок. Є воно добре відоме з воєнних подій минулої світової війни. Відвідували його з цього часу міліони туристів, в тому дуже багато американців, бо там поховано і багато американських синів, що полягли у боях першої світової війни.

DATES WITH OUR GOVERNMENT

FOR THE WEEK AUGUST 20 THROUGH AUGUST 26, 1944

RATIONING

Sugar

Sugar Stamps No. 30, No. 31, and No. 32 are valid indefinitely for five pounds of sugar.

Sugar stamp No. 40 is valid for five pounds of canning sugar through February 28, 1945.

Meats, Fats

Red stamps A8 through Z8 and A5 through D5 are now valid indefinitely.

Processed Fruits and Vegetables

Blue stamps A8 through Z8 and A5 through F5 are now valid indefinitely.

Gasoline

In the 17 States of the eastern shortage area, A-11 coupons remain valid through November 8. In States outside the eastern area, A-12 coupons remain valid through September 21.

Fuel Oil

Period 4 and 5 coupons remain valid in all areas through September 30. New period 4 coupons are now valid in all areas.

Shoes

Airplane stamps No. 1 and No. 2 in Book Three remain valid indefinetely.

РАДИТЬ ПОЛЯКАМ БУТИ РЕАЛІСТАМИ.

ЛІЗБОНА, (Португалія), (ОНА). — Португалія країна католицька і польський уряд в Лондоні донедавна ще мав тут поперття. Португальські католики уважали, що католицька Польща повинна би бути відбудована в такій самій величині, як була перед війною, бо інакше Католицька Церква втратилаб міліони вірних. Алє тепер португальські католики інакше думають.

Між католицькими провідниками, що змінили свої думки про польську політику є і португальський кардинал в Лізбоні. Його офіціяльний орган „Новідадес" завжди попирав політику польського уряду в Лондоні, а тепер радить полякам не фантазувати, але брати справу відбудови Польщі поважно. В недавно надрукованій в „Новідадес" передовій статті португальські католики піддають думку, що польські політики повинні би бути реалістами і не бавитися в абстрактний леґалізм, якого польський уряд в Лондоні тримається, як ріпяк кожуха. Як поляки далі будуть вперто триматися своїх домагань, то це буде великою помилкою з їхнього боку, пише „Новідадес". Світ поступає вперед, а поляки стоять на місці і мотивують свої домагання так, якби на світі ніщо не сталося. Вони забувають, що війна винесла на верх тисячі нерозвязаних проблем, котрі назрівали ще перед 1939 роком і вони мусять бути розвязані з духом часу.

НАЦІСТИ ЗАТИРАЮТЬ СЛІДИ СВОЇХ ДІЛ.

БЕРН, Швайцарія, (ОНА). — До Швайцарії прийшла вістка, що втікаючи з Польщі на захід німці затирають сліди своїх злочинів. Перед трьома місяцями вже викопували трупів замордованих націстівською поліцією людей і палили їх в крематорії. В багатьох місцях німці спалили в концентраційних таборах всі прилади до мучення вязнів, знищили газові камери, в котрих дусили жидів і вивезли всіх польських людей, котрі знали хто з німців в Польщі чим займався та скільки осіб післав на той світ.

Крім того німці, втікаючи з Польщі, забрали з собою все, що їм може придатися в продовжуванні війни: різного роду машинерію, мотори, вози, троки, тягло, худобу. Ограбили шпиталі, фабрики, забрали тягарові ваґони, льокомотиви. Одним словом — лишили по собі руїну.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ У. Н. СОЮЗУ

ШІКАГО, ІЛЛ. — Збори Бр. св. О. Николая, від. 106, відбудуться в неділю, 27. серпня, в годині 12. вполудне, зараз по Сл. Божій, в гали церковній при Оклей і Райс ул. Просимо всіх членів і членкиць конечно прийти на збори, бо маємо важні справи до рішення. Довгуючі члени, як не прийдуть на збори і не заплатять свого довгу, будуть суспендовані. Прошу Вас, члени, стараймося приєднати нових членів до У. Н. Союзу, бо 50-літний ювилей У. Н. С. вже незадовго кінчиться, а ми ще тільки нових членів не вписали, скільки на наш відділ призначено. До цего часу я вписав тільки 4 старших і 3. дітей, тому прошу всіх членів до щирої і охочої праці. — В. Любас, предс.; М. Попіль, кас.; Г. Дацьків, секр.

ПОСМЕРТНА ЗГАДКА

Дня 7. серпня 1944 р. помер у 60. році життя по довгій недузі

АНДРІЙ ПРИТУЛА,

член Бр. св. Стефана, від. 221 У. Н. Союзу в Шікаго, Ілл.

Покійний походив з села Сілець Бельків, пов. Камінка Струмилова, Зах. Україна. Полишив у великому смутку дружину і одного сина Йосифа, котрий служить в американському війську та в цю пору находиться на французькому фронті. Похорон відбувся 11. серпня при участи членів від. 221, рідні і знайомих відпроваджено тлінні останки на український цвинтар св. О. Николая. — В. Й. П.!

Т. Шпікула, секр.

ТАРЗАН, ч. 1026. Погроза.

„Ходи сюди! Ти не підеш нікуди", сказав Бул Джансон, піймавши його за руку.

Тарзан вирвався йому з рук. Бул кинувся самопевний на Тарзана, але в мить він самий лежав на землі.

Дикий кіт Смит кинувся на Тарзана, та цей підняв його в гору й кинув на землю. Нагло дуло рушниці діткнуло плечей Тарзана.

„Я не хочу бути негостинним", заявив старий Бакер, „але я не дозволю вам покрешувати мої пляни".